

תפ"ח 25458/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 25458-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא עמי קובו - אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מריב גרינברג
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י עו"ד קרן לוי
נגד
פלוני
הנאשם
ע"י עו"ד ענבל רביב

נוסח זה של גזר הדין מותר בפרסום

גזר דין

רקע

1. הנואם הורשע לאחר שמיית ראיות בביצוע ריבוי מעשים מגונים בשתי אחיות, בנות משפחתו. במסגרת האישום הראשון **בריבוי עבירות בגין במשפחה (מעשה מגונה בקטין)**, לפי סעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), ובאישור השני **בריבוי עבירות בגין במשפחה (מעשה מגונה בקטין)**, לפי סעיף 351(ג)(1) + סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק.

על פי המתואר בחלק הכללי לעובדות כתוב האישום וכמפורט בהכרעת הדין, הנואם הוא דודן, נשוי לאחות אימן של אי', ילידת 1987 (להלן: "אי" או "המתלוננת א") ושל ב', ילידת 1996 (להלן: "ב" או "המתלוננת ב"). בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום התגורר עם אשתו וילדיו, ונרג להשגיח על ילדיו ועל המתלוננות בביתה כאשר שבו מהמסגרות הלימודיות ובחופשות.

על פי עובדות האישום הראשון, במהלך השנים 1998-1999 או בסמוך למועדים אלו, כאשר הייתה א' כבת 10 עד 11 שנים, נרג הנואם להשגיח עליה בזמן שהשגיח על ידיו. במהלך תקופה זו, בהזדמנויות רבות, בעת שא'

שיכחה או צפתה בטלוייה עם ידיו הנאשם, קרא לה הנאשם על ידו סימן באצבעו לבוא אליו, והוביל אותה לחדר השינה שלו ושל אשתו. שם פשט הנאשם את בגדיו, עמד מולה עירום, הורה לה לפשוט את בגדייה, וזו עשתה דבריו ונותרה רק עם תחתוניה. הנאשם נגע בחזה, נגע עם איבר מינו בחזה, הסיט את תחתוניה ושפשף את איבר מינו בישבנה עד שהגיע לסייעת מיני. בחלק מהמקרים מרח את נוזל הזרע על חזה של א', הובילה לשירותים הסמכים, שם מרח את נוזל הזרע על ישבנה. כסיסים את מעשיי הורה לה לשוב ולשהות עמו ידיו.

במהלך המעשים המתוארים, איים הנאשם על א', במהלך ביצוע מעשיי, בכר שעשה באצבעו תנועה של "איי ואבוי" ובאוומו לה "לא לספר לאבא ואם ולאף אחד מה שקורה פה" או מילים דומות לכך. עוד איים הנאשם במהלך ביצוע המעשים המתוארים לעיל באומו "את תמותי עם זה ולא תגלי לאף אחד זה הסוד שלנו" ו- "את תלci עם זה עד למות". בעקבות האיוםים האמורים חששה א' מפני הנאשם ולא התנגדה למשעיו.

במהלך התקופה הרלוונטית לaiושם זה, במספר הזדמנויות, כאשר החזיר הנאשם את א' לביתה במקונתו לבקשת הוריה, הורה לה לשפט במושב הקדמי, וליטף את ירכיה במהלך הנסעה. **בгин מעשיו אלו הורשע הנאשם בריבוי עבירות בגין משפחה (מעשה מגונה בקטין) לפי סעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק.**

על פי עובדות האישום השני, במהלך השנים 2000-2002 או בסמוך למועדים אלו, כאשר הייתה ב' כבת 4 עד 6 שנים, השגיח עליה הנאשם בזמן שהשgia על ילדיו. במהלך תקופה זו, ביצע הנאשם בב' מעשים מגונים בביתו. הנאשם נכנס לחדר הילדים, בעת שא' שיכחה עם ידיו, לקח את ידה והוביל אותה לחדר השינה. שם, השכיב אותה הנאשם על המיטה על צידה, ונשכב לידה, בחלק מהמקרים כיסה אותה בשמיכה. הנאשם ליטף את כל גופה, את חזה, ואת איבר מינה של ב', הניחה על איבר מינו מתחת לבגדיה, נישק אותה בשפהיה והתנשק בתוך אוזנה. הנאשם לקח את כף ידה של ב', הניחה על איבר מינו מתחת לבגדיו, עטף את כף ידה בcupped ידו והניע את כף ידו כשאיבר מינו בתוך ידה. בנוסף, נגע הנאשם עם איבר מינו החשוף באיבר מינה של ב' וובטנה. לאחר ביצוע המעשים האמורים לעיל החזיר אותה הנאשם לחדר הילדים. **בгин מעשיו אלו הורשע הנאשם בריבוי עבירות בגין משפחה (מעשה מגונה בקטין) לפי סעיף 351(ג)(1) + סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק.**

.3. הנאשם הכחיש באופן גורף את המיויחס לו, והורשע כאמור לאחר ניהול הוכחות ושמיעת עדויות המתלוננות ובני משפחה נוספים. בקצירת האומר נוסף, כי מצאנו ליתן אמון מלא בעדויות המתלוננות ולאמצץ את גרסתו המחזקת אחת את רעוותה ונתמכת בעדויות בני משפחה נוספים. עוד דחינו את גרסת הנאשם אותה מצאנו רצופת סתיות ובלתי אמינה. באשר למידאות המעשים, התקשו המתלוננות בעדותן, בעיקר בשל חלוף הזמן וגילן הצעיר במועד ביצוע העבירות, להעריך באופן מדויק את כמות המעשים המוניים ותכיפותם. לפיקר מצאנו לקבוע בעניין א', כי הנאשם ביצע בה את המעשים המוניים שייחסו לו במהלך השנה ובריבוי הזדמנויות, ואשר לב' כי ביצע בה מעשים מוניים בעת שהיתה בגילאי 6-4 שנים, בריבוי הזדמנויות וכל הפחות ב-8 מקרים שונים.

.4. הتسקיר, המתייחס לשתי המתלוננות, מעלה תמונה נזק חמורה וקשה.

[הושמט].

עדות ההגנה לעונש

.5. מטעם הנאשם העידו בנותיו, [הושמט]. שתיهن סיפרו כי אביהן הוא אדם נורטטיבי, שקט ופשטוט ותיארו את הטלולה שעוברת המשפחה מאז חישפת הפרשה. לדבריהם, נוצרו בתחום המשפחה מתחים וסכסוכים שפירקו את המשפחה, מצבה הנפשי של אימן התדרדר ואביהן חלה. עוד סיפרו כי הן נאלצו לשלם מחירים קשים כדי לסייע בפיקוח על האב ונוצרו מריבות גם בתחום המשפחה הגראונית שפגעו בבריאותן.

טייעוני הצדדים

.6. ב"כ המאשימה, עוזד קרן לוי, עמדה בהרבה בטיעוניה בכתב ובע"פ, על חומרת מעשי הנאשם, הפגיעה הקשה במתלוננות ועתרה לגזר על הנאשם עונש מאסר ממושך. לטענתה, מעשי הנאשם פגעו פגיעה משמעותית בשלומן הפיזי והנפשי של המתלוננות, זכותן לאוטונומיה על גופן ואמונן בתחום המשפחה. עוד הפענה לנסיבות ביצוע העבירות: מדירות המעשים, חומרתם, פערם הגילם בין הנאשם לקטינות, וגילו הצער של המתלוננות בעת קרות האירועים. עוד ביקשה ליתן משקל לכך שהנאשם ניצל את הקרבה המשפחה והאמון שננתנו בו המתלוננות, התקופה הממושכת בה בוצעו המעשים כלפי שתי מתלוננות, הטענו שקדם להם, ופגעתם במרקם המשפחה, לרבות ביחסי המתלוננות עם אמן.

באשר לקביעת מתחמי הענישה, עתרה לקביעת מתחם ענישה לכל אישום בנפרד, הנע בין 7-10 שנים מאסר בפועל, ולמתחם כולל הנע בין 13-16 שנים מאסר בפועל וביקשה למקם את העונש במרכזה. לטענתה, הנאשם ניהל הוכחות, לא הביע חריטה על מעשיו, ממשיך להכחיש את מעשיו, לא חסר את עדויות המתלוננות ופרט לעברו הנקוי לא ניתן לזקוף לטובתו נוספים נספחים לקולא. עוד סבורה כי אין מקום להתחשב לקולא בחילוף הזמן ממועד ביצוע המעשים, המתלוננות התקשו לחשוף את המעשים בשל חשש לפגוע במשפחה, משפחתן לא תמכה בהן וגם כוים מפנה להן עורף.

עוד עתרה לענישה הנלוות הכוללת מאסר על תנאי ופיizio בסך 100,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות.

.7. ב"כ הנאשם, עוזד ענבל רביב, עמדה בטיעוניה על נתוני הטוביים של הנאשם שניהל כל חייו אורח חיים נורטטיבי ועברו נקי. הנאשם, כיום בן 63, נתן תקופה ממושכת בתנאים מגבלים, בתקופה זו לא עבד, הצורך לסייע לו ולפנקח עליו דרדר את מצבה הכלכלית של משפחתו ויצר מורכבות ומתח במשפחה. עוד

נטען, כי מצבו הבריאותי של הנאשם אינו טוב, הוא סובל מסכרת, ובמהלך המשפט עבר אירוע מוחי. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בעונש מתון הנע בין עבירות שירות למאסר קצר, בשלטענתה עתירת המאשימה מחמירה ונינה מידית. עוד ביקשה להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת גובה הפיizio שיושת עליו.

ה הנאשם בדברו האחרון שב טוען כי אינו יודע כיצד כל האשמה זו נפלה עליו.

דין והכרעה

.8. הנאשם הורשע בשני אישומים שונים. עתירת המאשימה לשינוי מעשיו השונים לאירועים נפרדים, קביעת מתחם נפרד לכל אישום וקבעת עונש כולל מקובלת علينا ומתיישבת היטב עם מדיניות הפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל, 29.10.2014; ע"פ 19/5617 פלוני נ' מדינת ישראל פ' 27 לפסק דין של כב' השופט אלרון). הנאשם פגע במתלונותיות שונות, בתקופות זמן שונות. כל אחת מהמתלונות לא ידעה בזמןאמת על מעשיו באחרת. הגם שפועל בדף פעלולה דומה, קיימים הבדלים בין מעשיו (ע"פ 1228/17 מדינת ישראל נ' שנחר, פסקה 22, 3.10.2017; ע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 21-22 (4.12.2013)).

.9. כתוב האישום מתאר מסכת שיטתית של מעשים מגונים שביצע הנאשם, בהפרש שניים, בשתיים מאחיזינותו הקטינות, בبيתו שלו, תוך ניצול נגשנות, תמיינות ואופין המופנים. מעשיו פגעו בשורה ארוכה של ערכים מגנים, בהם כבודן ופרטיותן של המתלונות, זכותן לאוטונומיה על גופן, שלמות משפחתן, ביטחון בתא המשפחה ובמבוגרים האמונים על שלומן. הנאשם ניצל באופן בויטה את שהותן לצד, אמון של המתלונות, ואת האמון שרחשו לו כל בני משפחתו לרבות הורי המתלונות.

בית משפט העליון עמד פעים רבים על החומרה הגדולה בביצוע עבירות מין בקטינים, על אחת כמה וכמה בני משפחה, תוך ניצול יחסיו האמון והקרבה בין הפוגע לנפגע, "חומרה יתרה נודעת לעבירות מין המבוצעות בקטינים, המתאפיינות בניצול פערו הכספי האינהרטנטי בין קטן לבכור ובניצול תמיותו הטבעית של הקטין לספק יצירוי של הפוגע. אף הנזקים הנגרמים מעבירות אלו נוטים להיות חמורים יותר, משום שהן פוגעות בנפשו של הקטין בשלב בו טרם התגבשה אישיותו באופן סופי, ומוטירות בו צלקות عمוקות" (ע"פ 14/6882 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015)). כן נקבע, כי במקרים אלה יש לתת את הבכורה לשיקולי גמול והرتעה על פני נסיבותו האישיות של הפוגע (ראו, למשל, ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 (20.10.2020); ע"פ 21/8687 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.8.2021)), וכי על הענישה "לבטא סלידה עמוקה והוקעה חברותית, לזעוק את זעקת הקורבנות, לייצר תיקון מוסרי - ובעיקר לבודד ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים, בפרט אלה הפוגעים בקטינים בתחום המשפחה" (ע"פ 19/5617 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 26 (26.8.2021)).

.10. עוד נזכיר בהקשר זה את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מצער בעבירות מין בהן הורשע הנאשם ש"לא יפחח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשםו, להקל בעונשו". בעניינו, העונש המצער הוא מאסר בן שלוש שנים ו-9 חודשים בגין פגעה אחת במתלוננת א', ושנתיים וחצי מאסר בגין פגעה אחת במתלוננת ב'.

11. נסיבות מעשי של הנאשם קשות ולהן פנים רבים של חומרה:

ריבוי מטלונות, קרבה משפחתייה וגילן הצעיר - הנאשם פגע מינית בשתי אחייניותו בשתי תקופות זמן, תחילת בא' בשנים 1999-1998, ובהמשך בב', שהייתה באותה עת ילדה רכה בשנים, בגילאי 6-4, בשנים 2000-2001.

פער הגילים והמעמד-ה הנאשם שהיה בשנות ה-40 לחיו בעת ביצוע העבריות, א' בגילאי 11-10 וב' בגילאי 6-4, פער הגילים ביניהם עצום. הנאשם שהוא דודן ניצל את מעמדו כדמות סמכותית ואת האמון הרוב שננתנו בו המטלונות כדי לבצע בהן את זמנו. עוד ניצל את הלכידות המשפחתייה, המוראה והכבוד שרחשו לו המטלונות כדי שאלו יעשו ככל שיביקש, הוא קרא להן לחדרו, איים על א' שלא תספר על מעשייו והמשיך לבצע את המעשים פעם אחר פעם ללא חשש شيء מהן תגלה את שעושה לה.

ה הנאשם ניצל את ההזדמנויות שהמטלונות שהו בביתו דרך קבוע עם סיום המסלגת החינוכית ובחופשיות. הנאשם שמר על המטלונות בביתו במשך תקופות ארוכות, ללא שנכחו במקום מבוגרים נוספים.

ה הנאשם ניצל את האמון שרחשו לו בני המשפחה, לרבות רעיתו והורי המטלונות, ואת ההזדמנויות הרבות שבהן שהה בביתו במחיצת המטלונות ולידיו בלבד כדי לבצע בהן את זמנו, ללא מאץ ולא חשש.

העבריות בוצעו בשתי תקופות זמן, כלפי א' בשנים 1999-1998, וככלפי ב' בשנים 2000-2001. אין מדובר במעשה חד פעמי, אלא במעשים חוזרים ונשנים ומתחכניים, המעידים על כך שה הנאשם בחר במודע ובכוונה לבצע שוב ושוב את העבריות. אף הבחירה במטלונות ולא באחיזתיהן לא הייתה אקראית. הנאשם ניצל את תמיינותם ומוסיפותן של המטלונות, שהיוו עבורו טרפ' קל (ראו בעניין זה בהרחבה סעיף 48 להכ"ד).

רף חומרת המעשים המינים ותדרותם גבויים - הנאשם ביצע בא' ריבוי מעשים הכלולים נגיעות עם איבר מינו בחזה, שפשוף איבר מינו בישבנה ומריחת נוזל הזרע על גופה, את ב' ליטף בכל גופה, ליטף את איבר מינה מתחת לבגדיה והניח את ידה על איבר מינו מתחת לבגדיו, והניעו בתנועות אוננות, עוד נגע עם איבר מינו החשוף באיבר מינה ובבטנה, והוא, באותה עת, ילדה רכה בת 6-4 שנים. בהכרעת הדין קבועו, למען הזהירות, כי תדרות המעשים מצומצמת מזו שיוחסה לו בכתב האישום, והוא לכל הפחות 8 מקרים שונים, אך אין בכך כדי להקל מחומרתם. מדובר בריבוי מעשים מגונים קשים, בוטים ומשפילים בשתי קטינות אחיזות. הנאשם לא הסתפק בכך, ואיים על א' כי תמות ולא תגלה את סודה, איוםים קשים שנחרטו בנפשה וליוו אותה צל כבד במהלך כל תקופה התבגרותה.

הנזק שנגרם למטלונות כבד וחלקו בלתי הפין - בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית המשפט העליון על החומרה היתרה הגלומה בפגיעה בקטינום בני משפחה:

"**קשה להפריז בסלידה ובפסול** הטמונים בעבריות מין בתחום המשפחה, הפגיעה בילדים ובילדים רכחות שנים, הנתוונים לחסדם של בני המשפחה הבוגרים יותר -

פגיעה אשר עשויה להוות צלחת בנפשם שייתכן שלא תרפא לעולם. ניצול זה של היחסים המשפחתיים חמור כל אימת שמדובר בין משפחה שהוא בעל סמכות ובעל יחס קרבה לנפגעי העבירה"(ע"פ 968/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 14, 22.3.21)

אף במקרה שפנינו מעשי הנasm גרמו לשתי המתלונות פגיעה קשה וטריאומטית, שאותה הן נשאות עמן עד היום. מהתקיר שהוגש עולה תמונה נזק קשה ומתחשת, המתלוננות גדלו בצלן הכאב של הפיגוע בהן ואלו השפיעו על אישיותן ודרך התנהלותן ועל תפוקdon השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגית, החברתית והאישית. א' פיתחה אופי תלוית וחרדתי, סירה בעודתה ובתקירה על הילדים שנגלה ממנה, הפגיעה בדמיו העצמי והזלול שהפגינו כלפי בני משפחה. במשך תקופה ארוכה ניסתה לחשוף את סודה בפני בני משפחתה והושתקה בבטות, ככלזק היישר מהמעשים התווסף נזק שני שבסר מחוסר האמון והתעלמות של אימה מצוקתה הקשה, ובמהשך, עם חשיפת המקרים. היא שילמה ועודין משלם מחיר כבד, אינה זוכה לתמיכת אימה ונתקה משפחתה המורחת. אף ב' שילמה ומשלם מחיר אישי ומשפחתי עצום. עורכת התקיר העrica כי הילך השיקום של המתלונות יהיה ארוך וממושך, ספק אם הוא ברäch. בצד זאת, ניתן להתרשם כי החשיפה המשותפת חזקה את המתלונות, אשר זוכות לתמיכה מבני זוגן ו אחיוותה.

על יסוד כל אלו מצאנו לקבוע כי מידת פגיעה מעשי הנasm בערכיהם המוגנים היא **ברף גבוהה ביותר**.

12. בוחנת **מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי במקרים דומים, נאים שהורשו בריבוי עבירות מן נגד קטינים, נדונו לעונשי מאסר ממושכים שהם -vr נקבע - "הדרך הטובה ביותר להקטין את התמרץ המיני המעוות ועמו את הפיתוי לבצע עבירות מן הסוג שבו עסוקין"** (ע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט שטיין, פסקה 35 (29.1.19)). מנעד הענישה במקרים מעין אלה רחוב מطبع הדברים, ותלויה בין היתר בטיב העבירות, אופי המעשים, שכיחות המקרים ומספר הקורבנות (ע"פ 1859/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (23.12.20)).

בע"פ 3565/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.23) הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות, בביצוע יותר שלוש עבירות של מעשים מגונים ב�תו בת ה-13, שבוצעו לסייען במשך שנה. מעשיו כללו ליטופים באזרחי גוף אינטימיים וליקוק איבר מינה. בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה הנע בין 6-11 שנות מאסר, וגורר עלייו מאסר בן 9 שנים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי מדובר בעונש שני שאינו מחמיר (פסקה 26);

בע"פ 2647/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.8.22) הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בריבוי עבירות של מעשים מגונים באחיזתו הקטינה (בגילאים 12-14) ובאיומים. במספר הזדמנויות, ביצע במתלוננות מעשים מגונים הכלולים ליטוף גופה, הצמדת איבר מינו לאיבר מינה ונשיקות כשהוא עירום. עוד נהג פעמים רבות לאיים על הקטינה פן תגלה אודות מעשי, אחרת יעשה לה "משהו גרוע יותר". בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה הנע בין 6-9 שנות מאסר. הנasm ללא עבר פלילי נדון למאסר בן 7.5 שנים, ערעורו נדחה;

בע"פ 2581/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.19), ערעור וערעור שכגד, במקרה זה הורשע מערער, לאחר שמיעת ראיות, בעששים מגונים בשתי קטינות, אחת מהן בת משפחה ונדון למאסר בן 5 שנים. מדובר בעששים מגונים ברף נמוך

מזה שבמקרה שבפניו. בית המשפט העליון קבע שהעונש מוקל יתר על המידה ולא ניתן ביטוי לנזק שנגרם למתלוונות, קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 6.5 שנים מאסר, מוביל למצות את הדיון;

בע"פ 18/3991 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.1.20), נדונו ערעור וערעור שכגד, על עונשו של הנאשם שהורשע, לאחר שמיית ראיות, בעירות עבירות של מעשים מגונים בנכדו, החל מהיותה בת 7-8 ובמשך שבע שנים. בהזדמנויות רבות, נגע הנאשם באיבר מינעה, ליטף את גופה, חיכר את איבר מינעו באיבר מינעה כשלעיתים הגיע לפורקן, נישק אותה בפייה, נגע בשדייה ומצץ את פטמותיה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-10 שנים. בהתחשב בהעדר הרשותות קודומות, גלו המתקדם (בעשור השני לחיו), בכר שטרם קיבל טיפול מתאים ובסיכון הנשקף ממנו, השית עליון בית המשפט המחוזי עונש בן 7 שנים מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו ל-9 שנים מאסר, שוב מוביל למצות את הדיון;

בע"פ 16/2599 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.18) נדחה ערעור הנאשם, שהורשע על פי הودאותו, בשלושה אישומים של עבירות מין שביצע בבנותיו. פרט להרשעתו במעשה סדום, יתר מעשי זוממים למקורה שבפניו וכוללים התחככות באיבר מינן, ליטוף הגוף ואיבר מיננו. נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים הנע בין 12-17 שנים. בהתחשב בהודאותו, העדר הרשותות קודומות, עברו הצבאי ותרומתו לביטחון המדינה, נדון למאסר בן 15 שנים;

בע"פ 16/8290 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.11.17) נדון ערעור המערער וערעור שכגד, המערער הורשע, לאחר שמיית ראיות, בשתי עבירות של מעשים מגונים בשתי קטינות, בתו אחיניתו, ובניסו לעبور עבירה כאמור. על פי האישום הראשון, ליטף הנאשם את בטנה של אחיניתו, בת 11-12, ואת גבה בסמוך לחזה. בהמשך, בעודו מכוסה בשמיכת הוריד את מכנסייו ושפחס את איבר מיננו ומשך את ידה של אחיניתו בבקשתו שתיגע בו אך היא התנגדה, וניסה להוריד את מכנסיה, תחתונה וחולצתה. המתחם שנקבע למשוי באישום זה נע בין 2-6 שנים מאסר. על פי האישום השני, בעודו בת ה-9 ישנה, חשף הנאשם את איבר מינעה וליקק אותה. המתחם שנקבע למשוי באישום זה נע בין 3-7 שנים מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי נדון למאסר בן 44 חודשים. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-64 חודשים מאסר;

בע"פ 15/8317 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.9.16) הורשע המערער, על פי הודאותו, בביצוע מספר עבירות של מעשים מגונים בבתו הבכורה שהייתה בגילאים 14-16. המערער ביצע מעשים בבתו מעשים מגונים ברף גבוה, בחלק מהמקרים נקט בכוח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונישה הנע בין 5-9 שנים מאסר. בהתחשב בנסיבות הנפשית ו עברו הפלילי, נדון למאסר בן 6 שנים, ערעורו נדחה;

בע"פ 14/2251 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.2.15) הורשע המערער, על פי הודאותו, בריבוי עבירות מין במשפטה. המערער נשוי לאחות אמה של המתלוונת ומוגר ממנה בҷחמיישים שנים. מאז שהייתה בת 7, ובמשך חמיש שנים, נגש המתלוון לגעת וללטף את גופה, למשש את חזה ואת איבר מינעה, לנשקה על פיה וללקק ולמצוץ את חזה, נגע באיבר מינעה ויבשנה, במספר מקרים נגע באיבר מיננו בנסיבות. במקרים אחרים חיכר את איבר מיננו בישבנה. נקבע מתחם עונישה הנע בין 6-9 שנים מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות אחריות (פורמלית) וחסכו בעדות הקטינה, נדון למאסר בן 7.5 שנים; בית המשפט העליון דחה את הערעור.

בע"פ 3934/12 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.13), הורשע המערער, על פי הودאותו, בשש עבירות מענים מוגנים בבתו הקטינה שבוצעו לאורך שלוש שנים. שני מקרים נכנס בלילה למיטה בתו, נצמד אליה וחיכר את איבר מינו בה תוך שהוא נוגע באיבר מינה. בארבעה מקרים נוספים חיבק את בתו בעודו עירום, נישק אותה, נגע באיבר מינה והבאה לנגוע באיבר מינו. המערער לא עבר פוליל, חשף מיזמתו את ביצוע העבירות, שירת בתפקידים בייטחוניים ותרם לביטחון המדינה,ណון למאסר בן 8 שנים, ערעוורו נדחה;

בתפ"ח (מח' נצרת) 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (12.9.21), בנסיבות המזיכרות את המקרה שבפניו, הורשע נאשם, על פי הודאותו, בריבוי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינס באחיןותו בת ה-11.5, המשך לשנה. הנאשם נחג להפשיט את הקטינה, ובعودה עירומה נישק אותה בחזה ונגע בירכיה ובאיבר מינה. בנוסף, נחג להתפשט ולחיך את איבר מינו בגופה העירום, לעתים נגעה הקטינה באיבר מינו על פי הוראותו, חלק מהמקרים הגיעו לפורקן בנסיבותיה או בסמוך אליה. במקרה המקרים נישק את איבר מינה, הקрин בפניה סרטים פורנוגרפיים והצמיד את איבר מינו החשוף לפניה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-8 שנות מאסר. הנאשם, יליד 1962, ללא הרשות קודמות, הודה מיד, הביע צער וחרטה על מעשיו,ណון למאסר בן 5.5 שנים.

13. עינו בפסקה שהגישה ההגנה אף לא מצאו כי היא רלוונטית לעניינו. בתפ"ח (ב"ש) 20-07-69430 מדינת ישראל נ' פלוני (2.5.22) הורשע נאשם, על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מעשים מוגנים בשני קטינים בני משפחה,ណון למאסר קצר בן 24 חודשים. בית המשפט מצין כי ברקע ההסדר המקל עמדו קשיים ראיתיים, נוכנות הנאשם להודות בשלב השימוע, נתילת האחריות ופנויתו לקבלת טיפול מימי י"ז. ערעוורו נדחה (ע"פ 22/22 3692 נ' מדינת ישראל (2.10.22)).

14. לאחר שבחנו את כלל השיקולים, בהינתן טוב מעשי הנאשם, הפגיעה בערכיהם המוגנים ברף הגבוה ומדיניות הענישה הנוהגת, אנו קובעים מתחם ענישה לכל אישום לבדו הנע בין 9-6 שנות מאסר.

גזרת העונש המתאים לנאשם

15. הנאשם, כיום בן 64. ללא הרשות קודמות, ניהל במשך שנים רבות אורח חיים תקין, עבד כ-30 שנים במפעל בתחום תעשיות מזון. הנאשם היה עצור לראשונה בחיי חדש ימים, מאז שחררו ובמשך תקופה ממושכת מצוי בתנאים מגבלים. במסגרת טיעוני ההגנה נטען כי מתמודד עם בעיות רפואיות, ממסמך רפואי שהוגש עולה כי סובל מחלת סכרת ולפni מספר חדש לכה באירוע מוחי. עדות בנותיו של הנאשם, ניכר כי פתיחת התקף וחשיפת המקרים השפיעו לרעה על הקשר בתוך המשפחה הגרענית והמורחתה.

16. ב"כ הנאשם ביקשה ליתן לחילוף הזמן ממועד ביצוע העבירות משקל ממשמעותי לקולא. לטענתה, עתירה זו מתיחסת עם הנחיתת פרקליט המדינה בה נקבע כי חילוף זמן רב עשוי להשפיע באופן ממשמעותי על רמת הענישה. כזכור, המתלונות הגיעו לתמונה כנגד הנאשם זמן רב לאחר מועד ביצוע המעשים ובחילוק מעבר לתקופת ההתיישנות ובתווך תקופת ההתיישנות המដחדת הקבועה בסעיף 354 לחוק. במסגרת הכרעת הדין התייחסנו בהרחבה לניסיונות של א' בעיקר לגלוות את סודה, חרף איומי הנאשם, כבר בשלבים מוקדמים יותר, לאימהה ולאחיזותה ולכך שזכה להעתלמות והשתקה ע"י אימהה במשך שנים רבות. אל מללא החשיפה המשותפת של המתלונות ותמיית האחות, ספק אם מי מהן היו מגלות את סודן וחוכות לספר את סיפורן.

אף בפסקה נקבע כי לשיקול חלוף הזמן אין משקל משמעותי בגישה עונשם של עבריני מין (ע"פ 10/1092 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12)).

17. עיון בהנחיית פרקליט המדינה מס' 2.21 - **שיעור העמדה לדין וענישה בעבירות מין בקטין שנקבעה לגביהן תקופת התישנות מיוחדת** מעלה כי אכן, בתנאים מסוימים, סבורה המאשימה כי יש מקום להקל בעונשו של הנאשם שהוגש כנגדו כתוב אישום בחריגה מתקופת התישנות (סעיף 14). אלא שמדובר במקרים מיוחדים, בהם מוגלה הנאשם חריטה כנה על מעשיו, מודה ומתחרט וכן שלאחר חשיפת המעשים, עושה מאמץ לסייע ולהקל על נפגע העבירה ופועל ככל שניתן לתיקון הנזק שגרם. המקרה שבפניו אינו נופל בגדלים של במקרים מיוחדים אלו, הנאשם אינו מודה במינויו לו, כל שכן לא הביע חריטה עליהם או פעל לתיקון הנזק הרבה שגרם למחלונות ולמשפחה המורחת. לכך נוסף, כי הנאשם ביצע את המעשים במשך תקופה ממושכת, תחילתה בא' ולאחר הפסקה גם בב' וכן מדובר במקרה חד פעמי. זאת ועוד, ההנחיית פרקליט המדינה מחייבת את מייצגי המדינה בערכאות - לא את בית המשפט.

לצד זאת, אין להתעלם מחלוף הזמן הרב ממועד ביצוע המעשים, של לעלה מ-20 שנה, ובעיקר שמאז לא הסתבר שוב והתנהל באופן תקין.

18. הנאשם הכחיש באופן גורף את ביצוע המעשים, והורשע לאחר שמייעת ראיות. זו אכן זכותו אך לא ניתן לzekuf לטובתו חסכון עדות המתלווננות, נטיית אחירות והבעת חריטה. הנאשם עודנו כופר באשמה ולא מביע כל אמפתיה למחלונות. לא רק הוא, אך כל משפחתו הוקעה את המתלווננות ונתקה עימן קשר. זהה המקום לציין, כי בעבירות מין במשפחה ניתן משקל נכבד, יותר מרברגיל, להכרה באחריות לנזק שנגרם, הנושאת עימה חשיבות רבה גם לתהילך שיקומם של נפגעי העבירה (ראו ע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל, 6.1.21). אף במקרה שבפניו ייחסו המתלווננות להכרה בפגיעה בהן משקל רב, ב' אף סיפורה בעדותה כי אילו הנאשם היה מודה בפניה על המעשים שביצע בה, לא הייתה ניגשת להتلונן (סעיף 51 להכ"ד).

19. **ליסיכום**, בהינתן חומרת מעשיו, האינטראס הציבורי לגמול העולם, שיקולי הרתעת היחיד והרבים היה ראוי למסקם את עונשו במרכזו מתחם הענישה. נתנו משקל נכבד לגילו, העדר עבר פלילי, מצבו הבריאותי וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ומצאו למסקם את עונשו בחלוקת התחתון של כל אחד מהמתמחים שקבענו, תוך גיזרת עונש כולל אחד, לצד ענישה נלוית של מאסר מותנה ופיצוי.

20. **אשר לפיצוי המתלווננות** - כידוע, הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיצוי אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסביר שנגרמו לו. מדובר בפיצוי ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשםותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו ללא הוכחת נזק מדיקת. עוד נקבע כי בקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו, למשל, ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.15); ע"פ 14/14 6882 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.15)). מעשי הנאשם גרוו הרס וחורבן בחוי המתלווננות והמשפחה כולה והטביעו בהן את חותמת הקשה. המתלווננות Zukonot

לטיפול לצורך שיקומן וביצועו שיוות על הנאשם היה כדי לסייע לה השקייע בשיקומן ובטיפול עצמו. לפיכך, מצאנו להשתת על הנאשם פיצוי משמעותי לפחות מהתלונות, כפי טענת המאשימה.

21. אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **11 שנות מאסר בפועל**, בגיןימי מעצרו החל מיום 25.3.21 ועד ליום 21.4.21.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עברו הנאשם במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירהimin מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עברו הנאשם במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירהimin מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 75,000 ₪ לכל אחת מהTELONGOT. הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט ב-10 תשלוםim חודשיים שוויים ורוצפים, החל מיום 1.6.24, ויועבר למTELONGOT על פי פרטיהם שתמסור המאשימה.
- ה. הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו בבית מעצר הדרים ביום 1.4.24 עד השעה 10:00. לצורך הבחתת התיצבותו תעמדונה הערבויות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה, עם תחילת ריצוי המאסר ישבו למפקיד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, בנסיבות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מייכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, סגן נשיאה